

FOR TROEN

OPSYN OG UDSYN

AF ULLA MULDBJERG CHRISTENSEN

Er vores evne til at se op for nedadgående?

Ulla Muldbjerg Christensen,
f. 1965

Lærer
ullamch@gmail.com

Nogle gange bliver jeg helt træt i nakken af at se ned – på en skærm, en bog, et stykke arbejde eller bare min egen navle. Jeg undrer mig over, om vi i vores tid faktisk udvikler en længere nakke, fordi vi ser så meget ned. Er vores evne til at se op for nedadgående?

Måske. Faktum er, at vi retter en stor del af vores opmærksomhed nedad. Så for at opretholde en nogenlunde balance her i livet kunne det være nyttigt at overveje, hvad vi kan opnå ved indimellem at ændre synsretning og se opad.

Man er nødt til at rette ryggen, folde skuldrene ud, lægge hovedet let bagover og løfte blikket for at se stjernehimlen. Men så kan man på et øjeblik få en horisontudvidende oplevelse af at være lille. En begrænset skabning, som står over for det ubegrænsede. Over for Gud, den Almægtige, skaberen af både stjernehimlen og skabningen. Ting og tanker sættes i et nyt perspektiv, som fra ens løftede hoved spredes ud i kroppens afkroge og gør hjertet lettere og ryggen rankere. Livets gaver kommer oven ned, ved vi godt.

Som lærer beder jeg mine elever om at se op, når jeg vil forklare dem noget midt i en time, hvor de ellers er travlt beskæftiget med at arbejde på deres eget. Se op. Få lidt hjælp til næste skridt. Deres arbejde kan tage en ny drejning til

det bedre, når de gør brug af det, de har set og hørt.

Indimellem trænger vi mennesker til at blive mindet om at se op. Se op fra vores begrænsninger og vores bøvl. Se op fra vores her-går-det-godt. Se op fra vores rutiner. Se op fra vores skærme, spejle og spekulationer. Se op fra vores tro på teologiske korrektheder. Med andre ord: Se op fra det, som tager vores fokus og får os til at se nedad og indad.

Se op

Hvad kan vi få øje på, når vi ser op?

Abraham så op, da han var midt i et kriseklimaks i sit liv. Han så op og fik øje på vædderen i krattet, som blev redningen for hans søn og dermed ham selv. Gud havde allerede planlagt en udvej for ham, mens han var i gang med det allersværeste (1 Mos 22,13f).

Ved at se op kan vi få øje på den uforanderlige Gud, som er vores redning i en håbløs og foranderlig tilværelse. Vi får lov at være til hos ham, som siger ”Mit barn, du er altid hos mig, alt mit er dit” (Luk 15,31, jf. Sl 73,23).

Disciplene løftede deres blik og så Jesus, og kun ham, lige efter den himmellysende oplevelse, de havde haft oppe på bjerget. Det var sy-

net af Jesus alene, som fulgte dem ned fra bjerget og tilbage til folkeskaren, som ventede på dem (Matt 17,8).

Ved at se op kan vi få øje på Jesus Kristus og hans herligheds udstrakte arme. Vi kan se, at hans nåde lyser konstant, ubrugt som hver ny dag.

Maria så op fra graven, fra sine tårer, og så fik hun øje på den levende Jesus, den Opstandne. Hun så ham og hørte ham sige hendes navn lige der midt i hendes sorg (Joh 20,14). Hun så ham, som er livet, det ubrudte liv. Hun så ham, der gør alle ting vel. Og hun gik straks videre til andre med opmuntring.

Ved at se op kan vi få øje på, at vi er på solopgangens side. Vi tilhører Livets herre, som har trådt mørket og døden under fode.

Se ud

Ved at se op får vi mulighed for at se – ikke kun ham, der er over os, men også dem, der er omkring os. Almindelige mennesker, som har brug for vores hjælp og omsorg, brug for vores blik, som afspejler det, vi har set i den Opstandnes blik på os.

Ved at se opad og udad kan vi få øje på

dem, der går ved siden af os, og som har brug for, at vi går den ekstra mil med dem – eller bare, at vi går en mil i deres sko.¹

Det kan komme til udtryk på mange forskellige måder, måske gennem ord, måske gennem konkret handling, ved at spørge os vej ind og give af vores opmærksomhed og hjælp.

Der ligger dybder gemt i opsyn og udsyn. Det vigtigste er selvsagt ikke, at vi ser op, men *det*, vi ser, når vi ser op – at han, som har givet os sig selv, ønsker at være den dybe sammenhæng i alle vores tanker. At vi kan rette ryggen, løfte hovedet og takke for livet. Vores åndedrag og vandring bliver lettere for os selv og for dem, vi møder på vores vej.

I øvrigt er det i denne sammenhæng også værd at bemærke, at på de dage, hvor vi ikke evner at se op, da ser Gud stadig os. Da er vi stadig under hans kærlige og velsignende ovenlys. ■

Ved at se op kan vi få øje på den uforanderlige Gud, som er vores redning i en håbløs og foranderlig tilværelse.

Denne artikel kan du høre oplæst

Find "Budskabet" der, hvor du plejer at lytte til podcast.

Kan også findes via budskabet.dk eller norea.dk/podcastoversigt.

¹ Jf. Elvis Presley/Joe South: *Walk a mile in my shoes* (1970)